

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

8 päivänä toukokuuta 2003 *

Asiassa C-14/02,

jonka Conseil d'État (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

ATRAL SA

vastaan

Belgian valtio

ennakkoratkaisun EY 28 artiklan ja EY 30 artiklan, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/23/ETY (EYVL L 77, s. 29), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivien 87/404/ETY (yksinkertaiset paineastiat), 88/378/ETY (lelujen turvallisuus), 89/106/ETY (rakennusalan tuotteet), 89/336/ETY (sähkömagneettinen yhteensopivuus), 89/392/ETY (koneet), 89/686/ETY (henkilönsuojaimet), 90/384/ETY (muut kuin itsetoimivat vaa'at), 90/385/ETY (aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset lait-

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

teet), 90/396/ETY (kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet), 91/263/ETY (telepäätelaitteet), 92/42/ETY (uudet nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävät kuumavesikattilat) ja 73/23/ETY (tietyllä jännitealueella toimivat sähkölaitteet) muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, s. 1), sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY (EYVL L 139, s. 19), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY, ja radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY (EYVL L 91, s. 10) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— ATRAL SA, edustajinaan avocat E. de Cannart d'Hamale ja avocat B. Raevens,

— Belgian valtio, edustajinaan avocat L. Defalque ja avocat X. Leurquin,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Tricot ja R. Amorosi, joita avustaa avocat B. van de Walle de Ghelcke,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan ATRAL SA:n, edustajinaan E. de Cannart d'Hamale ja B. Raevens, Belgian valtion, edustajinaan L. Defalque, Ranskan hallituksen, asiamiehenään R. Loosli-Surrans, ja komission, asiamiehenään X. Lewis, jota avustaa B. van de Walle de Ghelcke, 3.10.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomaukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.12.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Conseil d'État on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 8.1.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.1.2002, EY 234 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä EY 28 artiklan ja EY 30 artiklan, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/23/ETY (EYVL L 77, s. 29), sellaisena kuin se on

muutettuna direktiivien 87/404/ETY (yksinkertaiset paineastiat), 88/378/ETY (lajujen turvallisuus), 89/106/ETY (rakennusalan tuotteet), 89/336/ETY (sähkömagneettinen yhteensopivuus), 89/392/ETY (koneet), 89/686/ETY (henkilönsuojaimet), 90/384/ETY (muut kuin itsetoimivat vaa'at), 90/385/ETY (aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet), 90/396/ETY (kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet), 91/263/ETY (telepäätelaitteet), 92/42/ETY (uudet nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävät kuumavesikattilat) ja 73/23/ETY (tietyllä jännitealueella toimivat sähkölaitteet) muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, s. 1; jäljempänä direktiivi 73/23/ETY), sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY (EYVL L 139, s. 19), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (jäljempänä direktiivi 89/336/ETY), ja radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY (EYVL L 91, s. 10) tulkinnasta.

- 2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa vastapuolina ovat ATRAL SA (jäljempänä ATRAL), kotipaikka Crolles (Ranska), ja Belgian valtio ja joka koskee tiettyjen ATRALin Ranskassa valmistamien hälytysjärjestelmien myyntiä Belgiassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeuden säännökset

- 3 Direktiivin 73/23/ETY 1 artiklan mukaan direktiivi koskee kaikkia vaihtovirralla nimellisjännitealueella 50—1 000 V ja tasavirralla nimellisjännitealueella 75—1 500 V toimivia sähkölaitteita, lukuun ottamatta direktiivin liitteessä II lueteltuja laitteita.

4 Direktiivin 73/23/ETY 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sähkölaite voidaan saattaa markkinoille vain, jos se on valmistettu yhteisössä voimassa olevan hyvän turvallisuusteknisen käytännön mukaisesti niin, että se ei oikein asennettuna, huollettuna ja käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettynä aiheuta vaaraa ihmisille, kotieläimille tai omaisuudelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen turvallisuustavoitteiden pääkohdat on lueteltu liitteessä I.”

5 Direktiivin 73/23/ETY 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei turvallisuussyistä muodosteta — — 2 artiklan säännösten mukaisen sähkölaitteen vapaan liikkuvuuden estettä yhteisössä 5, 6, 7 ja 8 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaan.”

6 Direktiivin 73/23/ETY 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ennen markkinoille saattamista 1 artiklassa tarkoitetut sähkölaitteet on varustettava 10 artiklassa säädetyllä CE-merkinnällä, joka osoittaa niiden olevan tämän direktiivin säännösten mukaisia, mukaan lukien liitteessä IV säädetty vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.”

7 Direktiivin 89/336/ETY 1 artiklan 1 kohdan mukaan ”laitteilla” tarkoitetaan ”kaikkia sähköisiä ja elektronisia laitteita sekä sellaisia laitteita ja laitteistoja, jotka sisältävät sähköisiä tai elektronisia osia”.

8 Direktiivin 89/336/ETY 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan laitteisiin, jotka ovat omiaan aiheuttamaan sähkömagneettisia häiriöitä tai joiden toimintaan sellainen häiriö on omiaan vaikuttamaan.”

9 Direktiivin 89/336/ETY 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetut laitteet voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne on varustettu 10 artiklassa säädetyllä CE-merkinnällä, joka ilmaisee niiden olevan tämän direktiivin säännöskokonaisuuden mukaisia, mukaan lukien 10 artiklassa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, jos laitteet ovat asianmukaisesti asennettuja ja ylläpidettyjä ja niitä käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti.”

10 Direktiivin 89/336/ETY 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot eivät saa sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevista syistä estää alueellaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan ja sen vaatimukset täyttävän laitteen saattamista markkinoille ja ottamista käyttöön.”

- 11 Direktiivin 1999/5/EY 1 artiklasta käy ilmi, että sillä perustetaan sääntelyjärjestelmä radio- ja telepätelaitteiden markkinoille saattamiseksi yhteisössä, niiden vapaan liikkuvuuden turvaamiseksi sekä käyttöön ottamiseksi.

- 12 Direktiivin 1999/5/EY 2 artiklan c alakohdan mukaan ”radiolaitteella” tarkoitetaan direktiivissä ”tuotetta tai sen olennaista osaa, joka pystyy viestimään radioaaltoja lähettämällä ja/tai vastaanottamalla maanpäälliseen tai avaruudessa tapahtuvaan radioviestintään varattua spektriä käyttäen”.

- 13 Direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan mukaan kaikkiin laitteistoihin on sovellettava eräitä olennaisia vaatimuksia. Radiolaitteet on lisäksi rakennettava siten, että laitteistot käyttävät tehokkaasti maanpäälliseen tai avaruudessa tapahtuvaan radioviestintään varattua spektriä ja rataresursseja haitallisen häirinnän välttämiseksi.

- 14 Direktiivin 1999/5/EY 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos laitteisto täyttää yhdenmukaistetut standardit, jäsenvaltiot olettavat, että saman direktiivin 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset on täytetty.

- 15 Direktiivin 1999/5/EY 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitteistot saatetaan markkinoille ainoastaan, jos ne täyttävät 3 artiklassa määritellyt olennaiset vaatimukset ja muut tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset kun ne on oikein asennettu ja huollettu ja niitä käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tällaisille laitteistoille markkinoille saattamisen suhteen kansallisia lisävaatimuksia.”

16 Direktiivin 1999/5/EY 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on sallittava laitteiston käyttöönotto sen alkuperäiseen tarkoitukseen, jos se on 3 artiklassa yksilöityjen soveltuvien olennaisten vaatimusten ja tämän direktiivin muiden asiaankuuluvien säännösten mukainen.”

17 Direktiivin 1999/5/EY 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten laitteistojen markkinoille saattamista tai käyttöönottoa alueellaan, joissa on liitteessä VII tarkoitettu CE-merkintä, joka osoittaa niiden olevan kaikkien tämän direktiivin säännösten mukaisia, mukaan lukien luvussa II vahvistetut vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt. Tämä ei kuitenkaan rajoita 6 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 5 kohdan soveltamista.”

18 Direktiivin 1999/5/EY 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 7 päivänä huhtikuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 8 päivästä huhtikuuta 2000.”

19 Direktiivin 1999/5/EY 21 artiklassa säädetään, että direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, eli 7.4.1999.

Kansallinen lainsäädäntö

- 20 Vartiointiyrityksistä, turva-alan yrityksistä ja sisäisistä vartiointipalveluista 10.4.1990 annetun Belgian lain (Moniteur belge 29.5.1990, s. 10963; jäljempänä 10.4.1990 annettu laki) 12 §:ssä säädettiin siihen asti kun sitä muutettiin 9.6.1999 annetulla ja 1.11.1999 voimaan tulleella lailla (Moniteur belge 29.7.1999, s. 28316) seuraavaa:

”1 §:n 4 momentissa tarkoitettuja hälytysjärjestelmiä ja hälytyskeskuksia tai niiden osia ei saada myydä tai saattaa muulla tavalla käyttäjien käyttöön ennen kuin ne on hyväksytty ennakkollisesti kuninkaan vahvistaman menettelyn mukaisesti.

Kuningas vahvistaa samoin edellytykset 1 §:n 4 momentissa tarkoitettujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten ja niiden osien asennuksesta, huollosta ja käytöstä.”

- 21 10.4.1990 annetun lain 19 §:n 1 momentin ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka rikkoo tämän lain säännöksiä tai sen perusteella annettuja täytäntöönpanosäännöksiä, lain 18 §:ssä tarkoitettuja rikkomuksia lukuun ottamatta, voidaan määrätä hallinnollinen sakko, jonka suuruus on 1 000—1 000 000 Belgian frangia (BEF).”

- 22 Belgiassa annettiin 23.4.1999 10.4.1990 annetun lain 12 §:n 1 momentin perusteella kuninkaan päätös vartiointiyrityksistä, turva-alan yrityksistä ja sisäisistä vartiointipalveluista 10.4.1990 annetussa Belgian laissa tarkoitettujen

hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten hyväksymistä koskevasta menettelystä (Moniteur belge 19.6.1999, s. 23217; jäljempänä 23.4.1999 annettu päätös).

- 23 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 1 §:n 2 momentin mukaan ”laitteilla” tarkoitetaan ”hälytysjärjestelmiä, hälytyskeskuksia tai niiden osia, jotka on tarkoitettu henkilö- tai omaisuusrikosten ehkäisemiseen tai toteamiseen”.
- 24 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Valmistaja, maahantuojaja, tukkukauppias tai muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei saa myydä laitetta Belgiassa tai saattaa sitä käyttäjien käyttöön ennen kuin tätä tarkoitusta varten perustettu toimikunta on hyväksynyt sen ennakkollisesti; toimikuntaa kutsutaan nimellä ’laitetoimikunta’.

2. Laitetoimikunta antaa jokaisen hyväksytyyn laitteen prototyypille tämän päätöksen liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisen hyväksymistodistuksen, jonka hakija pitää saatavilla.

Hakija kiinnittää omalla kustannuksellaan vaatimustenmukaisuusmerkinnän prototyypin mukaiseen laitteeseen, joka myydään tai saatetaan käyttäjien käyttöön.

— —

Viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu edellä mainitun 10.4.1990 annetun lain ja sen täytäntöönpanosäännösten valvonta, voivat määrätä tehtäväksi ostettavaksi tarjottavan tai käyttäjien käyttöön saatettavan laitteen vaatimustenmukaisuuden tarkastuksen jossakin tämän päätöksen 4 §:n 1 momentissa tarkoitetussa laitoksessa. Laitos lähettää kertomuksen tarkastuksesta laitetoimikunnalle, joka toteaa kertomuksen perusteella, onko laite vaatimusten mukainen.

Valvontakuluista vastaa henkilö, joka on teettänyt hyväksyntään johtaneet hyväksymiskokeet.”

25 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 4 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Sisäasiainministeri laatii laitetoimikunnan lausunnon perusteella luettelon laitoksista, jotka ovat erikoistuneet laitteiden mahdollista hyväksyntää edeltävien kokeiden suorittamiseen tai tämän päätöksen 9 §:ssä tarkoitettujen selostusten tarkastamiseen.

Laitteiden hyväksymishakemukset osoitetaan suoraan jollekin näistä laitoksista. Vain näillä laitoksilla on oikeus suorittaa kokeita.”

26 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Laboratoriot tutkivat laitteen ennen varsinaisten kokeiden aloittamista.

Tämä tutkimus jakaantuu seuraaviin osiin:

1. laitteen tunnistaminen;
2. elektroniikkapiirien tarkastus vertailemalla niitä valmistajan toimittamiin asiakirjoihin;
3. tämän päätöksen liitteessä 3 kuvattu toimintojen vähimmäistason tarkastaminen.

— —.”

27 23.4.1999 annetun päätöksen 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Laitteelle tehtävissä kokeissa tutkitaan seuraavat seikat:

1. toiminnallinen soveltuvuus;
2. mekaaninen näkökohta;

3. mekaanisen tai elektronisen toiminnan luotettavuus;
4. herkkyys virrehälytyksille;
5. suojaus petoksilta tai yrityksiltä poistaa laite käytöstä.

Tätä varten laitteelle tehdään tämän päätöksen liitteissä 3 ja 5 ilmoitetut kokeet. Kokeita voidaan tehdä vastaavasti osien eri tyypeille.

Laitteille, joissa käytetään radiotaajuusyhteyksiä, tehdään lisäksi liitteessä 6 mainitut kokeet.”

28 23.4.1999 annetun päätöksen 7 §:ssä säädetään seuraavaa:

”4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen laitosten laboratoriot toteavat, täyttääkö laite liitteessä 7 luetellut vaatimukset.

Tätä varten hakijan on toimitettava laboratorioille kaikki tutkimuksen kannalta tarpeelliset asiakirjat.”

29 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 9 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopijaosapuolina olevista muista Euroopan unionin jäsenvaltioista ja Euroopan vapaakauppa-alueen jäsenvaltioista tuotujen hälytysjärjestelmien ja -keskusten hyväksymistä varten hyväksytään kyseisissä jäsenvaltioissa hyväksytyt tai sitä varten nimetyn laitoksen antamat todistukset ja testausselostet siltä osin kuin niissä osoitetaan, että järjestelmät ja keskukset ovat sellaisten teknisten standardien ja määräysten mukaisia, joilla taataan sama suojelun taso kuin tällä päätöksellä.”

30 23.4.1999 annetun päätöksen 12 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Hakumenettelyyn, suoritettuihin kokeisiin ja vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät hallinto- ja työkulut laskutetaan hakijalta.”

31 23.4.1999 annettu päätös tuli sen 16 §:n nojalla voimaan 19.6.1999.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

32 Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö ATRAL valmistaa ja myy hälytysjärjestelmiä ja hälytyskeskuksia, joissa käytetään radiolinkkejä. Näitä järjestel-

miä ja keskuksia kutsutaan yleisesti ”langattomiksi hälytysjärjestelmiksi”. ATRAL on myynyt vuodesta 1996 alkaen hälytysjärjestelmiään ja hälytyskeskuksiaan Belgiassa lähinnä suurmyymälöissä.

- 33 ATRALin tuotteiden myyntiä ei ollut säännelty säännöksillä ennen 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen voimaantuloa, sillä tätä aikaisemmin voimassa ollutta säädöstä — eli 31.3.1994 annettua kuninkaan päätöstä vartiointiyrityksistä, turva-alan yrityksistä ja sisäisistä vartiointipalveluista 10.4.1990 annetussa Belgian laissa tarkoitettujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten hyväksymistä koskevasta menettelystä — sovellettiin vain ”johdon välityksellä toimiviin” hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin. 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen voimaantulon jälkeen ATRAL ei voi enää myydä tuotteitaan, jollei se ole saanut laitetoimikunnalta tätä koskevaa ennakkollista hyväksyntää.
- 34 ATRAL jätti 16.8.1999 Conseil d’État’lle hakemuksen, jossa se vaati 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kumoamista.
- 35 ATRAL väittää Conseil d’État’ssa, että 23.4.1999 annettu kuninkaan päätös on ristiriidassa EY 28 artiklan kanssa. Sen mukaan päätöksessä säännellään ennen kaikkea sellaisia aloja, jotka on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla direktiiveillä 73/23/ETY, 89/336/ETY ja 1999/5/EY. ATRALin mukaan tästä seuraa, että Belgian valtio ei saanut ottaa käyttöön ennakkollista valvontaa, jossa tutkitaan täyttävätkö hälytysjärjestelmät ja hälytyskeskukset näissä direktiiveissä säädetty olennaiset tekniset ja laadulliset vaatimukset, koska näiden direktiivien mukaan ainoastaan jälkikäteinen valvonta on sallittua ja kyseisten vaatimusten täyttyminen osoitetaan CE-merkinnällä. ATRAL katsoo, että Belgian valtio voi säännellä ainoastaan alan sellaisia osia, joita ei ole yhdenmukaistettu, ja toteaa, että kyseisen valtion on noudatettava tältä osin EY:n perustamissopimusta ja erityisesti EY 28 artiklaa. ATRALin mukaan 23.4.1999 annettu päätös ja erityisesti sen 9 § ei ole vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukainen, koska nyt kysymyksessä oleva tunnustaminen koskee ainoastaan ennakkollisen hyväksynnän saamiseksi vaadittuja testejä eikä käsitä siis itse tuotteiden vastavuoroista tunnustamista. ATRAL jatkaa, että kysymyksessä olevaa säännöstöä ei voida perustella yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, koska Belgian valtio ei ole osoittanut konkreettisesti niitä olennaisia vaatimuksia, joita edellä mainituissa direktiiveissä ei jo olisi otettu huomioon.

36 Belgian valtio katsoo sen sijaan, että direktiivit 73/23/ETY ja 89/336/ETY eivät koske 23.4.1999 annetun päätöksen kohteena olevaa alaa. Direktiivi 1999/5/EY ei ole merkityksellinen asian kannalta, koska sen täytäntöönpanoa koskeva määräaika ei ollut vielä päätynyt sinä ajankohtana, jonka perusteella Conseil d'État'n on arvioitava riidanalaisen päätöksen pätevyttä, eli 23.4.1999. Belgian valtion mukaan kyseisen päätöksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa on arvioitava vain EY 28—30 artiklan kannalta. Se toteaa, että vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä koskevasta kiellosta tehtävä poikkeus on perusteltu kuluttajansuojan ja yleisen järjestyksen vuoksi ja että se on tarpeellinen ja oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin nähden.

37 Todettuaan, että asianosaiset ovat eri mieltä direktiivin 73/23/ETY ja 89/336/ETY soveltamisesta, ja katsottuaan, että se ei voi olla ottamatta huomioon direktiiviä 1999/5/EY, Conseil d'État päätti lykätä asian käsittelyä ja pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

”1) Onko direktiiviä 73/23/ETY, direktiiviä 89/336/ETY sekä direktiiviä 1999/5/EY tulkittava siten, että:

a) niitä sovelletaan hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin ja etenkin sellaisiin tuotteisiin, joissa käytetään radiolinkkejä ja joita yleisesti kutsutaan 'langattomiksi' hälytysjärjestelmiksi?

b) jos vastaus on myöntävä, onko katsottava, että kyseisen alan yhdenmukaistaminen on toteutettu näillä direktiiveillä niin laajalti, että 10.4.1990 annetun lain 12 §:n ja 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kaltaisten tätä samaa alaa sääntelevien kansallisten oikeussääntöjen on välttämättä oltava yhdenmukaisia niiden kanssa?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- a) Onko direktiivin 73/23/ETY 3 artiklaa, direktiivin 89/336/ETY 5 artiklaa ja direktiivin 1999/5/EY 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että niissä kielletään 10.4.1990 annetun lain 12 §:n ja 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kaltaiset kansalliset oikeussäännöt, joiden mukaan kaikkien toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja/tai kaupan pidettävien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen jäsenvaltion markkinoille edellyttää, että sellaisten hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten, jotka täyttävät edellä mainittujen direktiivien säännökset, osien osalta toimitetaan ennakkollinen hyväksymismenettely?
- b) Onko direktiiviä 73/23/ETY, direktiiviä 89/336/ETY ja direktiiviä 1999/5/EY tulkittava siten, että niissä vahvistetaan hälytysjärjestelmiä ja hälytyskeskuksia koskevat olennaiset vaatimukset sähköturvallisuuden, sähkömagneettisen yhteensopivuuden ja radiolaitteiden alojen osalta ja että ne ovat täten esteenä 23.4.1999 annetun päätöksen kaltaisille kansallisille oikeussäännöille, joissa kaikkien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen Belgian markkinoille riippuu muista kuin näissä direktiiveissä vahvistetuista vaatimuksista?
- c) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltoa sovelletaan 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joissa edellytetään, että hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten sellaisille osille, joiden osalta ei ole toteutettu yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä, suoritetaan hyväksytyssä laboratorioissa samat testit kuin markkinoille ensimmäistä kertaa saatettavalle laitteelle?
- d) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltö mahdol-

listaa sen, että jäsenvaltio saa vahvistaa 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kaltaisia kansallisia oikeussääntöjä — joiden mukaan kaikkien toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja/tai kaupan pidettävien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen jäsenvaltion markkinoille edellyttää ennakkollista hyväksymistä ja riippuu testausta koskevien vaatimusten sekä erityisten teknisten vaatimusten täyttämisestä — vetoamalla näiden oikeussääntöjen osalta ainoastaan yleisellä tasolla kuluttajansuojan ja/tai yleisen järjestyksen kaltaisiin pakottaviin syihin ja pakottaviin vaatimuksiin, joita jäsenvaltion mielestä ei ole otettu huomioon yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteissä, eli toisin sanoen osoittamatta konkreettisesti sitä tosiasiallista pakottavaa syytä tai pakottavaa vaatimusta, johon asiassa vedotaan, tai sitä, ettei tätä pakottavaa syytä tai pakottavaa vaatimusta ole jo otettu huomioon yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteissä, tai sitä, että rajoittava toimenpide on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun päämäärään nähden?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

a) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltöä sovelletaan 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 9 §:n kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan vain niihin testeihin, joita toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistetuille ja/tai kaupan pidettävillä hälytysjärjestelmille ja hälytyskeskuksille on suoritettava, jotta ne saadaan saattaa jonkun jäsenvaltion markkinoille, sen sijaan että tätä periaatetta sovellettaisiin näihin hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin itseensä?

b) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltöä sovelletaan 10.4.1990 annetun lain 12 §:n ja 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joissa säädetään ennakkollisesta hyväksymismenettelystä kaikkien toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja/tai kaupan pidettävien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattamiseksi jonkun jäsenvaltion markkinoille?

- c) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltoa sovelletaan 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 2 §:n 2 momentin kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joissa edellytetään, että toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuihin ja/tai kaupan pidettäviin hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin kiinnitetään kansallinen vaatimustenmukaisuusmerkintä?
- d) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltoa sovelletaan 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 9 §:n kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joissa edellytetään, että hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten osille tehdään hyväksytyssä laboratorioissa samanlaiset testit kuin markkinoille ensimmäistä kertaa saatettavalle laitteelle?
- e) Onko EY 28—30 artiklaa tulkittava siten, että tuonnin määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltoa sovelletaan 23.4.1999 annetun kuninkaan päätöksen 9 §:n kaltaisiin kansallisiin oikeussääntöihin, joiden mukaan kaikkien toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja/tai kaupan pidettävien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen toisen jäsenvaltion markkinoille edellyttää ennakkollista hyväksymistä ja riippuu testausta koskevien vaatimusten sekä erityisten teknisten vaatimusten täyttämistä siten, että näiden oikeussääntöjen osalta vedotaan ainoastaan yleisellä tasolla kuluttajansuojan ja/tai yleisen järjestyksen kaltaisiin pakottaviin syihin ja pakottaviin vaatimuksiin, eli toisin sanoen ei osoiteta konkreettisesti sitä tosiasiallista pakottavaa syytä tai pakottavaa vaatimusta, johon asiassa vedotaan, tai sitä, että rajoittava toimenpide on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun päämäärään nähden?”

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

- 38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa tietää ensimmäisellä kysymyksellään, sovelletaanko direktiiviä 73/23/ETY, direktiiviä 89/336/ETY sekä

direktiiviä 1999/5/EY hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin ja niistä etenkin sellaisiin järjestelmiin ja keskuksiin, joissa käytetään radiolinkkejä, ja onko kyseisen alan yhdenmukaistaminen toteutettu direktiiveillä niin laajalti, että pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisten, tätä samaa alaa sääntelevien kansallisten oikeussääntöjen on välttämättä oltava yhdenmukaisia niiden kanssa.

- 39 Voimassa olevassa yhteisön oikeudessa ei ole direktiiviä, jolla olisi yhdenmukaistettu erityisesti hälytysjärjestelmä- ja hälytyskeskusalaa koskevaa jäsenvaltion lainsäädäntöä.
- 40 Direktiivi 73/23/ETY koskee kuitenkin kaikkia sen 1 artiklassa määritellyllä nimellisjännitteellä toimivia sähkölaitteita; kyseinen jännite voidaan luokitella pienjännitteeksi. Tämä direktiivi koskee siten pienjännitteellä toimivien hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten osia.
- 41 Direktiiviä 89/336/ETY sovelletaan laitteisiin, jotka ovat omiaan aiheuttamaan sähkömagneettisia häiriöitä tai joiden toimintaan sellainen häiriö on omiaan vaikuttamaan. Hälytysjärjestelmät ja hälytyskeskukset sisältyvät direktiiviin 1 artiklan 1 kohdassa olevan ”laitteen” määritelmään, ja tämä direktiivi käsittää näin ollen nämä järjestelmät ja keskukset siltä osin kuin kysymys on sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevista suojausvaatimuksista.
- 42 Direktiivillä 1999/5/EY perustetaan sääntelyjärjestelmä radio- ja telepätelaitteiden markkinoille saattamiseksi yhteisössä, niiden vapaan liikkuvuuden turvaamiseksi ja käyttöön ottamiseksi. Sellaiset hälytysjärjestelmät ja hälytyskeskukset, joissa käytetään radiolinkkejä, sisältyvät direktiiviin 2 artiklan c alakohdassa annettuun ”radiolaitteen” määritelmään ja siten direktiivin soveltamisalaan.

- 43 Näitä kolmea direktiiviä sovelletaan siten hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin ja niistä etenkin sellaisiin järjestelmiin ja keskuksiin, joissa käytetään radiolinkkejä, kaikkien sellaisten niiden toimintaan liittyvien seikkojen osalta, jotka koskevat pienjännitevirran käyttöä, sähkömagneettisilta häiriöiltä suojaamista ja radioaaltojen lähettämistä tai vastaanottamista.
- 44 Näiden direktiivien sanamuodosta ja tavoitteista seuraa, että niillä kaikilla pyritään täydelliseen yhdenmukaistamiseen niiden soveltamisaloilla. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on noudatettava niitä kokonaisuudessaan ja ne eivät saa pitää voimassa direktiivien kanssa ristiriidassa olevia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä.
- 45 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on näin vastattava, että direktiiviä 73/23/ETY, direktiiviä 89/336/ETY sekä direktiiviä 1999/5/EY sovelletaan hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin ja niistä etenkin sellaisiin järjestelmiin ja keskuksiin, joissa käytetään radiolinkkejä, ja että näiden direktiivien kattamilla aloilla samaa alaa sääntelevien kansallisten oikeussääntöjen on välttämättä oltava yhdenmukaisia kyseisten direktiivien kanssa.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 46 Koska ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastattiin myöntävästi, asiassa on tutkittava toinen ennakkoratkaisukysymys.
- 47 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa toisen kysymyksensä a ja b kohdalla tietää, ovatko direktiivit 73/23/ETY, 89/336/ETY ja 1999/5/EY esteenä pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisille kansallisille oikeussäännöille, joiden mukaan näiden direktiivien säännökset täyttävien ja asianmukaisella CE-merkinnällä varustettujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen markkinoille edellyttää ennakkollisen hyväksymismenettelyn toimittamista.

- 48 Asian asiakirjoista ja tuomioistuimessa lausutusta käy ilmi, että 23.4.1999 annettu päätös riitautetaan siksi, että siinä edellytetään ennakollista hyväksymistä CE-merkinnällä varustettujen laitteiden osalta, ja asiassa on riidatonta, että ATRAL haluaa pitää Belgiassa kaupan CE-merkillä varustettuja laitteita.
- 49 Toisen kysymyksen a ja b kohta koskee direktiiveillä 73/23/ETY, 89/336/ETY ja 1995/5/EY yhdenmukaistettuja aloja. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näitä aloja koskevia kansallisia toimenpiteitä on arvioitava suhteessa näiden direktiivien säännöksiin eikä suhteessa EY 28—30 artiklan määräyksiin (ks. erityisesti asia C-99/01, Linhart ja Biffi, tuomio 24.10.2002, Kok. 2002, s. I-9375, 18 kohta).
- 50 Direktiivin 73/23/ETY 3 artiklalla, direktiivin 89/336/ETY 5 artiklalla ja direktiivin 1999/5/EY 6 ja 8 artiklalla varmistetaan kunkin direktiivin säännökset täyttävien laitteiden vapaa liikkuvuus.
- 51 Näillä direktiiveillä toteutettuun yhdenmukaistamiseen sisältyy oletus siitä, että CE-merkinnällä varustetut laitteet ovat vaatimusten mukaisia. Merkintä osoittaa, että kyseiset laitteet ovat kysymyksessä olevan direktiivin kaikkien säännösten mukaisia, mukaan lukien laitteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat säännökset, sellaisina kuin niistä on säädetty direktiivissä.
- 52 Tässä järjestelmässä valmistaja saa saattaa markkinoille CE-merkinnällä varustettuja tuotteita ilman, että sen olisi asetettava ne ennakolliseen lupamenettelyyn.
- 53 Tästä seuraa, että direktiivi 73/23/ETY, direktiivi 89/336/ETY ja direktiivi 1999/5/EY ovat esteenä pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisille kansallisille oikeussäännöille, joiden mukaan CE-merkinnällä varustetut laitteet saatetaan ennakollisen hyväksymismenettelyn alaisiksi kyseisillä direktiiveillä yhdenmukaistetuilla aloilla.

- 54 Näin on siten myös 23.4.1999 annetun päätöksen 9 §:n kaltaisen säännöksen osalta siltä osin kuin sitä sovellettaisiin ennakkolliseen lupamenettelyyn, johon CE-merkinnällä varustetut tuotteet on alistettu.
- 55 Belgian valtio esittää sitten, että direktiivi 1999/5/EY ei ollut voimassa siihen aikaan kun hakemus jätettiin pääasiassa, eli 16.8.1999, sillä se tuli voimaan 8.4.2000.
- 56 Tältä osin on palautettava mieliin, että direktiivi 1999/5/EY tuli sen 21 artiklan nojalla voimaan 7.4.1999 ja että sen 19 artiklan mukaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 7.4.2000.
- 57 Näin ollen direktiivin 1999/5/EY täytäntöönpanoa koskeva määräaika ei ollut vielä päättynyt sillä hetkellä, kun ennakkoratkaisua pyytäneittä tuomioistuinta vaadittiin tutkimaan 23.4.1999 annetun päätöksen laillisuus, eli 16.8.1999.
- 58 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että direktiivin adressaatteina olevien jäsenvaltioiden on direktiivien täytäntöönpanoa koskevan määräajan kuluessa pidätyttävä antamasta säännöksiä, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen toteuttamisen (ks. vastaavasti asia C-129/96, Inter-Environnement Wallonie, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7411, 50 kohta).
- 59 Tästä seuraa, että koska 23.4.1999 annettu päätös on omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä 1999/5/EY säädetyn tavoitteen toteuttamisen ja koska se on tehty tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan määräajan kuluessa, yhteisön oikeuden mukaan Belgian valtio ei saanut tehdä tätä päätöstä.

- 60 Edellä olevasta seuraa, että toisen kysymyksen a ja b kohtaan on vastattava, että direktiivin 73/23/ETY 3 artikla, direktiivin 89/336/ETY 5 artikla ja direktiivin 1999/5/EY 6 ja 8 artikla ovat esteenä pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisille kansallisille oikeussäännöille, joiden mukaan näiden direktiivien säännökset täyttävien ja asianmukaisella CE-merkinnällä varustettujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen markkinoille edellyttää ennakkollisen hyväksymismenettelyn toimittamista.
- 61 Toisen kysymyksen c kohta koskee hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten osia, joiden osalta ei ole toteutettu yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä. 23.4.1999 annetussa päätöksessä säädetään nimittäin myös sellaisilla aloilla tehtävistä tarkastuksista, joita ei ole yhdenmukaistettu direktiiveillä 73/23/ETY, 89/336/ETY ja 1999/5/EY, ja erityisesti tällöin on kyse toiminnallisuutta, sääolosuhteita ja tehokkuutta koskevista kokeista. Kysymyksen tällä osalla halutaan tietää, onko EY 28 ja EY 30 artiklaa tulkittava siten, että vaikka yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä ei ole toteutettu, jossain jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuja ja kaupan pidettäviä tuotteita on saatava pitää toisessa jäsenvaltiossa kaupan ilman että niiden osalta olisi suoritettava lisätarkastuksia.
- 62 Siltä osin kuin kysymys on jossain jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja kaupan pidettävien tuotteiden kaupan pitämisestä toisessa jäsenvaltiossa ja siitä, että yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä ei ole, on katsottava, että kansallinen säännös, jonka mukaan maahantuotaville tuotteille on suoritettava samat tarkastukset kuin ensimmäistä kertaa markkinoille saatettaville tuotteille ja jossa vaaditaan, että nämä tuotteet on hyväksyttävä ennakoita, on EY 28 artiklassa tarkoitettu tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide (ks. vastaavasti asia C-390/99, Canal Satélite Digital, tuomio 22.1.2002, Kok. 2002, s. I-607, 12, 25 ja 29 kohta).
- 63 Sama koskee kansallista säännöstä, jonka mukaan toisissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja kaupan pidettyjen ja näistä valtioista tuotujen hälytysjär-

jestelmien ja -keskusten hyväksymistä varten hyväksytään ainoastaan toisessa jäsenvaltiossa hyväksytyyn tai sitä varten nimetyn laitoksen antamat todistukset ja testausselostet, joilla osoitetaan, että näillä hälytysjärjestelmillä ja hälytyskeskuksilla taataan sama suojelun taso kuin tuontijäsenvaltion kansallisen säädöksen säännöksillä. Nimittäin asettamalla ehto, jonka mukaan tuotujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten on oltava sellaisten teknisten standardien ja määräysten mukaisia, joilla taataan tuontijäsenvaltion vaatimaa suojelun tasoa vastaava suojelun taso, johtaa siihen, että toisten jäsenvaltioiden valmistajat pakotetaan mukauttamaan laitteensa ja laitteistonsa tuontijäsenvaltion vaatimusten mukaisiksi. Sellainen velvollisuus on näin ollen EY 28 artiklan vastainen.

- 64 EY 28 artiklan vastaista kansallista säännöstä voidaan pitää perusteltuna ainoastaan jonkin EY 30 artiklassa määritellyn yleistä etua koskevan syyn tai jonkin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetun pakottavan vaatimuksen takia (ks. erityisesti asia 120/78, Rewe-Zentral, ns. Cassis de Dijon -tapaus, tuomio 20.2.1979, Kok. 1979, s. 649, Kok. Ep. IV, s. 403, 8 kohta). Kummassakin tapauksissa kansallisen säännöksen on oltava sellainen, että sillä voidaan taata sillä tavoiteltavan tavoitteen toteutuminen ja sillä ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. (ks. em. asia Canal Satélite Digital, tuomion 33 kohta, ja yhdistetyt asiat C-388/00 ja C-429/00, Radiosistemi, tuomio 20.6.2002, Kok. 2002, s. I-5845, 40—42 kohta).

- 65 Näin ollen toisen kysymyksen c kohtaan on vastattava, että vaikka yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä ei ole toteutettu, jossain jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuja ja kaupan pidettäviä tuotteita on saatava pitää kaupan toisessa jäsenvaltiossa ilman, että tuotteiden osalta olisi suoritettava lisätarkastuksia. Sellaisen kansallisen oikeussäännön, jossa säädetään suoritettavaksi tällaisia tarkastuksia, on kuuluttava, jotta se olisi perusteltu, jonkin EY 30 artiklassa määrätyn poikkeuksen tai jonkin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetun pakottavan vaatimuksen piiriin, ja sen on kummassakin tapauksessa oltava sellainen, että sillä voidaan taata sillä tavoiteltavan tavoitteen toteutuminen ja sillä ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- 66 Toisen kysymyksen d kohta koskee tällaisen oikeuttamisperusteen näyttötaakkaa. Kysymyksen tällä osalla halutaan saada tietää, voiko tällaiseen oikeuttamisperusteeseen vetoava jäsenvaltio vedota siihen ainoastaan yleisellä tasolla vai onko sen osoitettava konkreettisesti se, että oikeuttamisperustetta voidaan soveltaa.
- 67 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan poikkeus tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta voi olla perusteltu EY 30 artiklan perusteella ainoastaan, jos kansalliset viranomaiset näyttävät, että kyseinen poikkeus on tarpeen yhden tai useamman tässä artiklassa mainitun tavoitteen saavuttamiseksi ja että poikkeus on suhteellisuusperiaatteen mukainen (asia 227/82, Van Bennekom, tuomio 30.11.1983, Kok. 1983, s. 3883, 40 kohta, ja asia C-358/95, Morellato, tuomio 13.3.1997, Kok. 1997, s. I-1431, 14 kohta). Nämä seikat voidaan näyttää vain konkreettisesti kyseisen tapauksen olosuhteiden perusteella.
- 68 Sama koskee väistämättä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettuihin pakottaviin vaatimuksiin perustuvia poikkeuksia tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin omaksunut yhtä konkreettisen lähestymistavan tämän ryhmän poikkeuksien arvioimiseksi (ks. em. Cassis de Dijon -tapaus).
- 69 Näin ollen toisen ennakkoratkaisukysymyksen d kohtaan on vastattava, että jäsenvaltion, joka vetoaa syyhyn, jonka perusteella tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoittaminen voi olla perusteltua, on näytettävä konkreettisesti, että yleistä etua koskeva syy on olemassa, että kysymyksessä oleva rajoitus on tarpeen ja että se on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun tavoitteeseen nähden.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

- 70 Koska kolmas kysymys on esitetty ainoastaan siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus, siihen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 71 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Conseil d'État'n 8.1.2002 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) Tiettyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annettua neu-

voston direktiiviä 73/23/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivien 87/404/ETY (yksinkertaiset paineastiat), 88/378/ETY (lelujen turvallisuus), 89/106/ETY (rakennusalan tuotteet), 89/336/ETY (sähkömagneettinen yhteensopivuus), 89/392/ETY (koneet), 89/686/ETY (henkilönsuojaimet), 90/384/ETY (muut kuin itsetoimivat vaa'at), 90/385/ETY (aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet), 90/396/ETY (kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet), 91/263/ETY (telepäätelaitteet), 92/42/ETY (uudet nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävät kuumavesikattilat) ja 73/23/ETY (tietyllä jännitealueella toimivat sähkölaitteet) muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/336/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (jäljempänä direktiivi 89/336/ETY), ja radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 1999/5/EY sovelletaan hälytysjärjestelmiin ja hälytyskeskuksiin ja niistä etenkin sellaisiin järjestelmiin ja keskuksiin, joissa käytetään radiolinkkejä. Näiden direktiivien kattamilla aloilla samaa alaa sääntelevien kansallisten oikeussääntöjen on välttämättä oltava yhdenmukaisia kyseisten direktiivien kanssa.

- 2) Muutetun direktiivin 73/23/ETY 3 artikla, muutetun direktiivin 89/336/ETY 5 artikla ja direktiivin 1999/5/EY 6 ja 8 artikla ovat esteenä pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisille kansallisille oikeussäännöille, joiden mukaan näiden direktiivien säännökset täyttävien ja asianmukaisella CE-merkinnällä varustettujen hälytysjärjestelmien ja hälytyskeskusten saattaminen markkinoille edellyttää ennakkollisen hyväksymismenettelyn toimitamista.

- 3) EY 28 ja EY 30 artiklaa on tulkittava siten, että vaikka yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä ei ole toteutettu, jossain jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuja ja kaupan pidettäviä tuotteita on saatava pitää kaupan toisessa jäsenvaltiossa ilman, että tuotteiden osalta olisi suoritettava lisätarkastuksia.

Sellaisen kansallisen oikeussäännön, jossa säädetään suoritettavaksi tällaisia tarkastuksia, on kuuluttava, jotta se olisi perusteltu, jonkin EY 30 artiklassa määrätyn poikkeuksen tai jonkin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetun pakottavan vaatimuksen piiriin, ja sen on kummassakin tapauksessa oltava sellainen, että sillä voidaan taata sillä tavoiteltavan tavoitteen toteutuminen ja sillä ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- 4) Jäsenvaltion, joka vetoaa syyhyn, jonka perusteella tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoittaminen voi olla perusteltua, on näytettävä konkreettisesti, että yleistä etua koskeva syy on olemassa, että kysymyksessä oleva rajoitus on tarpeen ja että se on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun tavoitteeseen nähden.

Puissochet

Schintgen

Skouris

Macken

Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä toukokuuta 2003.

R. Grass

J.-P. Puissochet

kirjaaja

kuudennen jaoston puheenjohtaja